

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10328/2025
17.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца СПВ „ Дунав“ доо, Нови Сад, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милорад Константиновић из ..., ради раскида и утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1965/24 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 17.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1965/24 од 30.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1965/24 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1485/22 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се раскине Уговор о купопродаји непокретности – стана бр. НС021-1583 од 19.01.2021. године, оверен пред јавним бележником Сенишом Сором под ОПУ 132-2021 од 19.01.2021. године, закључен између тужиоца као продавца и туженог као купца. Ставом другим изреке усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништав Уговор о купопродаји непокретности – стана бр. НС021-1583 од 19.01.2021. године, оверен пред јавним бележником Сенишом Сором под ОПУ 132-2021 од 19.01.2021. године, закључен између тужиоца као продавца и туженог као купца. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 319.878,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1965/24 од 30.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП и 407. став 1. тачка 4. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је правни основ раскид уговора по основном, а утврђење ништавости уговора по евентуалном тужбеном захтеву, тако што је оцењено да је основни тужбени захтев неоснован, а евентуални тужбени захтев основан, у ком делу се пресуда ревизијом побија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради раскида уговора и утврђења тужилац је поднео 01.02.2022. године, а вредност предмета спора је 33.940,50 евра у динарској противвредности, а та вредност не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић